

II

(Nelegislatívne akty)

MEDZINÁRODNÉ DOHODY

ROZHODNUTIE RADY 2012/308/SZBP

z 26. apríla 2012

o prístupení Európskej únie k Zmluve o priateľstve a spolupráci v juhovýchodnej Ázii

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, a najmä na jej článok 37 v spojení s článkom 31 ods. 1,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej články 209 a 212 v spojení s článkom 218 ods. 6 písm. a) a ods. 8 druhým pododsekom,

so zreteľom na spoločný návrh vysokej predstaviteľky Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a Európskej komisie,

so zreteľom na súhlas Európskeho parlamentu,

keďže:

(1) Zmluva o priateľstve a spolupráci v juhovýchodnej Ázii (ďalej len „zmluva“) bola podpísaná 24. februára 1976 zástupcami Indonézskej republiky, Malajzie, Filipínskej republiky, Singapurskej republiky a Thajského kráľovstva. Odo dňa podpísania sa zmluvnými stranami tejto zmluvy stali tiež tieto krajiny: Brunejsko-darussalamský štát, Kambodžské kráľovstvo, Laoská ľudovodemokratická republika, Barmá/Mjanmarsko, Vietnamská socialistická republika, Nezávislý štát Papua-Nová Guinea, Čínska ľudová republika, Indická republika, Japonsko, Pakistan, islamská republika, Kórejská republika, Ruská federácia, Nový Zéland, Mongolsko, Austrálsky zväz, Francúzska republika, Východotimorská demokratická republika, Bangladéšská ľudová republika, Srílanská demokratická socialistická republika, Kórejská ľudovodemokratická republika, Spojené štáty americké, Turecká republika a Kanada.

(2) Cieľom zmluvy je podporovať mier, stabilitu a spoluprácu v regióne. Na tento účel zmluva vyzýva na urovanie sporov mierovými prostriedkami, zachovanie mieru, prevenciu konfliktov a posilnenie bezpečnosti v juhovýchodnej Ázii. Pravidlá a zásady ustanovené v zmluve sú v súlade s cieľmi spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky Únie.

(3) Zmluva okrem toho obsahuje ustanovenia o posilnení spolupráce v hospodárskej, obchodnej, sociálnej, technickej a vedeckej oblasti, ako aj o urýchlčení hospodárskeho rastu v regióne prostredníctvom podpory širšieho využitia poľnohospodárstva a priemyslu národov juhovýchodnej Ázie, ich obchodného rozmachu a zlepšenia hospodárskej infraštruktúry. Zmluva tak podporuje spoluprácu s rozvojovými krajinami v tomto regióne, ako aj hospodársku, finančnú a technickú spoluprácu s inými ako rozvojovými krajinami.

(4) Rada na svojom zasadnutí, ktoré sa konalo 4. až 5. decembra 2006, poverila predsedníctvo a Komisiu, aby vyjednali prístupenie Únie a Európskeho spoločenstva k zmluve.

(5) Listom zo 7. decembra 2006 Únia a Európske spoločenstvo informovali Kambodžu ako koordinátora organizácie ASEAN pre vzťahy s Úniou o rozhodnutí požiadať o prístupenie k zmluve s výhradou dojednaní uvedených v liste.

(6) Thajsko ako vtedajší predsednícky štát organizácie ASEAN vyhlásilo 28. mája 2009 súhlas všetkých štátov v juhovýchodnej Ázii s prístupím Únie a Európskeho spoločenstva po nadobudnutí platnosti tretieho protokolu k zmluve.

(7) Tretí protokol k zmluve, ktorý bol podpísaný 23. júla 2010, umožňuje prístupenie regionálnych organizácií k zmluve.

(8) Tretí protokol k zmluve nadobudol platnosť a Únia by preto mala k zmluve pristúpiť,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

V mene Únie sa týmto schvaľuje prístupenie Únie k Zmluve o priateľstve a spolupráci v juhovýchodnej Ázii.

Znenia zmluvy a jej troch pozmeňujúcich a doplňujúcich protokolov, ako aj listiny o pristúpení Únie k zmluve sú pripojené k tomuto rozhodnutiu.

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho prijatia.

V Luxemburgu 26. apríla 2012

Článok 2

Rada týmto poveruje vysokú predstaviteľku Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku, aby v mene Európskej únie podpísala a uložila listinu o pristúpení Únie k zmluve.

Za Radu

predseda

M. BØDSKOV

PREKLAD

Zmluva o priateľstve a spolupráci v juhovýchodnej Ázii**Indonézia 24. februára 1976**

Vysoké zmluvné strany:

VEDOMÉ SI existujúcich historických, geografických a kultúrnych väzieb, ktoré spojili ich národy,

USILUJÚC SA o podporu mieru a stability v regióne prostredníctvom trvalého záväzku dodržiavať spravodlivosť a zásady právneho štátu a o posilnenie regionálnej stability v rámci svojich vzťahov,

ŽELAJÚC SI posilniť mier, priateľstvo a vzájomnú spoluprácu v otázkach týkajúcich sa juhovýchodnej Ázie v súlade s duchom a zásadami Charty Organizácie Spojených národov, desiatimi princípmi prijatými na ázijsko-africkej konferencii v Bandungu 25. apríla 1955, vyhlásením Združenia štátov juhovýchodnej Ázie podpísaným v Bangkoku 8. augusta 1967 a vyhlásením podpísaným v Kuala Lumpur 27. novembra 1971,

PRESVEDČENÉ, že urovnávanie nezhôd či sporov medzi ich krajinami by sa malo uskutočňovať na základe racionálnych, efektívnych a dostatočne flexibilných postupov, ktoré zabránia vzniku negatívnych postojov, ktoré by mohli ohroziť alebo zabrániť spolupráci,

PRESVEDČENÉ o potrebe spolupráce so všetkými mierumilovnými národmi, tak v juhovýchodnej Ázii, ako aj mimo nej, pri šírení svetového mieru, stability a harmónie,

SA SLÁVNOSTNE DOHODLI, že uzatvoria túto zmluvu o priateľstve a spolupráci:

1.1.1.1. KAPITOLA I: ÚČEL A ZÁSADY

Článok 1

Účelom tejto zmluvy je presadzovať mier, trvalé priateľstvo a spoluprácu medzi ich národmi, ktoré by posilnilo ich stabilitu, solidaritu a bližšie vzťahy.

Článok 2

Vo vzájomných vzťahoch sa vysoké zmluvné strany budú riadiť týmito základnými zásadami:

- a) vzájomný rešpekt pre nezávislosť, zvrchovanosť, rovnosť, územnú celistvosť a národnú identitu všetkých národov;
- b) právo každého štátu, aby rozhodoval o svojej národnej existencii bez vonkajšieho zasahovania, rozvratnej činnosti alebo nátlaku;
- c) vzájomné nezasahovanie do vnútorných vecí;
- d) urovnávanie nezhôd či sporov mierovými prostriedkami;
- e) zrieknutie sa hrozby silou alebo použitia sily;
- f) účinná vzájomná spolupráca.

1.1.1.2. KAPITOLA II: PRIATEĽSTVO

Článok 3

Pri plnení účelu tejto zmluvy sa vysoké zmluvné strany budú usilovať o rozvoj a posilnenie tradičných, kultúrnych a historických väzieb priateľstva, dobrého susedstva a spolupráce, ktoré ich navzájom spájajú, a plniť v dobrej viere záväzky prijaté v rámci tejto zmluvy. S cieľom podporiť vzájomné porozumenie budú vysoké zmluvné strany podporovať a uľahčovať komunikáciu a styk medzi svojimi národmi.

1.1.1.3. KAPITOLA III: SPOLUPRÁCA

Článok 4

Vysoké zmluvné strany budú podporovať aktívnu spoluprácu v hospodárskej, sociálnej, technickej, vedeckej a administratívnej oblasti, ako aj vo veciach spoločných ideálov a cieľov svetového mieru a stability v regióne a všetkých ostatných veciach spoločného záujmu.

Článok 5

V súlade s článkom 4 vysoké zmluvné strany vyvinú maximálne úsilie na multilaterálnej a bilaterálnej úrovni na základe rovnosti, nediskriminácie a vzájomného prospechu.

Článok 6

Vysoké zmluvné strany budú spolupracovať pri urýchlčení hospodárskeho rastu v regióne na účel posilnenia základov pre prosperujúce a mierumilovné spoločenstvo národov juhovýchodnej Ázie. Na tento účel budú podporovať širšie využitie ich poľnohospodárstva a priemyslu, rozmach ich obchodu a zlepšenie ich hospodárskej infraštruktúry pre vzájomný prospech svojich národov. V tejto súvislosti budú pokračovať v úsilí o nájdenie všetkých možností úzkej a prínosnej spolupráce s ďalšími štátmi, ako aj s medzinárodnými a regionálnymi organizáciami mimo regiónu.

Článok 7

Vysoké zmluvné strany na účely dosiahnutia sociálnej spravodlivosti a zvýšenia životnej úrovne obyvateľstva v regióne posilnia hospodársku spoluprácu. Na tento účel prijímú primerané regionálne stratégie pre hospodársky rozvoj a vzájomnú pomoc.

Článok 8

Vysoké zmluvné strany sa budú usilovať o čo najužšiu spoluprácu v najširšej miere a budú sa snažiť vzájomne si pomáhať prostredníctvom vzdelávacích a výskumných zariadení v sociálnej, kultúrnej, technickej, vedeckej a administratívnej oblasti.

Článok 9

Vysoké zmluvné strany sa budú usilovať o posilnenie spolupráce, ktorá bude napomáhať mier, harmóniu a stabilitu v regióne. Na tento účel budú vysoké zmluvné strany udržiavať pravidelný kontakt a navzájom konzultovať medzinárodné a regionálne otázky s cieľom koordinovať svoje názory, činnosti a politiky.

Článok 10

Žiadna vysoká zmluvná strana sa akýmkoľvek spôsobom alebo formou nebude podieľať na akejkoľvek činnosti, ktorá predstavujú ohrozenie politickej a hospodárskej stability, zvrchovanosti a územnej celistvosti inej vysokej zmluvnej strany.

Článok 11

Vysoké zmluvné strany sa v záujme zachovania národnej identity budú usilovať o posilnenie národnej stability v politickej, hospodárskej, socio-kultúrnej a bezpečnostnej oblasti v súlade s ich ideálmi a cieľmi, bez vonkajšieho zásahu alebo vnútornej podvratnej činnosti.

Článok 12

Vysoké zmluvné strany v ich úsilí o dosiahnutie regionálnej prosperity a bezpečnosti sa budú usilovať o spoluprácu vo všetkých oblastiach s cieľom podporiť regionálnu odolnosť na základe zásady sebavedomia, sebestačnosti, vzájomného rešpektu, spolupráce a solidarity, ktorá bude predstavovať základ pre silné a životaschopné spoločenstvo národov v juhovýchodnej Ázii.

1.1.1.4. KAPITOLA IV: MIEROVÉ RIEŠENIE SPOROV

Článok 13

Vysoké zmluvné strany sa budú s rozhodnosťou a v dobrej viere usilovať, aby medzi nimi nevznikali spory. V prípade vzniku sporov v záležitostiach, ktoré ich priamo ovplyvňujú, a to najmä sporov, ktoré môžu narušiť regionálny mier a harmóniu, sa vysoké zmluvné strany zdržia hrozby silou alebo použitia sily, a tieto spory budú vždy riešiť prostredníctvom priateľských rokovaní.

Článok 14

Na riešenie sporov prostredníctvom regionálnych procesov vysoké zmluvné strany zriadia Vysokú radu ako trvalý orgán, v ktorom každá zmluvná strana má zástupcu na ministerskej úrovni. Jej účelom bude rozoznávať a riešiť spory alebo situácie, ktoré môžu narušiť regionálny mier a harmóniu.

Článok 15

Ak nebude prostredníctvom priamych rokovaní dosiahnuté žiadne riešenie, sporu sa ujme Vysoká rada a odporučí stranám sporu vhodné prostriedky urovnania, ako napríklad dobré služby, sprostredkovanie, vyšetrovacie alebo zmierovacie konanie. Vysoká rada však môže ponúknuť svoje dobré služby alebo so súhlasom strán sporu sama vytvorí sprostredkovateľský, vyšetrovací alebo zmierovací výbor. Pokiaľ je to potrebné, Vysoká rada odporučí vhodné opatrenia, ktoré zabránia zhoršeniu sporu alebo vzniknutej situácie.

Článok 16

Vyššie uvedené ustanovenie tejto kapitoly sa na spor nevzťahuje, pokiaľ všetky strany sporu nesúhlasia s ich použitím v prípade uvedeného sporu. To však nebráni tomu, aby ostatné vysoké zmluvné strany, ktoré nie sú stranami sporu, ponúkli všetku možnú pomoc na vyriešenie uvedeného sporu. Strany sporu by mali byť otvorené takýmto ponukám pomoci.

Článok 17

Niž v tejto zmluve nebráni využívaniu postupov mierového riešenia sporov uvedených v prvom odseku článku 33 Charty Organizácie Spojených národov. Vysoké zmluvné strany, ktoré sú stranami sporu, by predtým, než využijú iné postupy uvedené v Charte Organizácie Spojených národov, mali byť podporované v iniciatívach na ich riešenie prostredníctvom priateľských rokovaní.

1.1.1.5. KAPITOLA V: VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 18

Táto zmluva je podpísaná Indonézskou republikou, Malajziou, Filipínskou republikou, Singapurskou republikou a Thajským kráľovstvom. Jej ratifikácia bude vykonaná v súlade s ústavnými postupmi v každom signatárskom štáte. Zostane otvorená pristúpeniu ďalších štátov juhovýchodnej Ázie.

Článok 19

Táto zmluva nadobúda platnosť dňom uloženia piatej ratifikačnej listiny u vlád signatárskych štátov, ktoré boli určené za depozitárov tejto zmluvy a ratifikačných listín alebo listín o pristúpení.

Článok 20

Táto zmluva je vyhotovená v úradných jazykoch vysokých zmluvných strán a každá z týchto znení má rovnakú platnosť. Bude schválený spoločný preklad znenia zmluvy v anglickom jazyku. Akékoľvek nezrovnalosti v interpretácii spoločného textu sa budú riešiť prostredníctvom rokovaní.

NA DÔKAZ TOHO vysoké zmluvné strany pripojili k zmluve svoje podpisy a pečate.

V Denpasar, Bali, dvadsiateho štvrtého februára tisícdeväťstosedemdesiatšesť.

**Prvý protokol, ktorým sa mení a dopĺňa Zmluva o priateľstve a spolupráci v juhovýchodnej Ázii Filipíny
15. decembra 1987**

Vláda Brunejsko-darussalamského štátu

vláda Indonézskej republiky

vláda Malajzie

vláda Filipínskej republiky

vláda Singapurskej republiky

vláda Thajského kráľovstva,

ŽELAJÚC SI ďalej posilňovať spoluprácu so všetkými mierumilovnými národmi v juhovýchodnej Ázii aj mimo nej, a najmä so susednými štátmi v regióne juhovýchodnej Ázie,

VZHLADOM NA piaty odsek preambuly Zmluvy o priateľstve a spolupráci v juhovýchodnej Ázii, uzavretej v Denpase, Bali, 24. februára 1976 (ďalej len „zmluva o priateľstve“), ktorý odkazuje na potrebu spolupráce so všetkými mierumilovnými národmi, tak v juhovýchodnej Ázii, ako aj mimo nej, pri šírení svetového mieru, stability a harmónie,

SA DOHODLI TAKTO:

Článok 1

Článok 18 zmluvy o priateľstve sa mení a dopĺňa takto:

„Táto zmluva je podpísaná Indonézsou republikou, Malajziou, Filipínskou republikou, Singapurskou republikou a Thajským kráľovstvom. Jej ratifikácia bude vykonaná v súlade s ústavnými postupmi v každom signatárskom štáte.

Zostane otvorená pristúpeniu ďalších štátov juhovýchodnej Ázie.

Štáty mimo juhovýchodnej Ázie môžu k zmluve pristúpiť na základe súhlasu všetkých štátov juhovýchodnej Ázie, ktoré sú signatármi tejto zmluvy a Brunejsko-darussalamského štátu.“

Článok 2

Článok 14 zmluvy o priateľstve sa mení a dopĺňa takto:

„Na riešenie sporov prostredníctvom regionálnych procesov vysoké zmluvné strany zriadia Vysokú radu ako trvalý orgán, v ktorom každá zmluvná strana má zástupcu na ministerskej úrovni. Jeho účelom bude rozoznávať a riešiť spory alebo situácie, ktoré môžu narušiť regionálny mier a harmóniu.

Pokiaľ ide o štáty ležiace mimo regiónu juhovýchodnej Ázie, ktoré pristúpili k zmluve, tento článok sa na ne vzťahuje len v prípade, že príslušný štát je priamo zapojený do sporu, ktorý je potrebné urovnať prostredníctvom postupov na regionálnej úrovni.“

Článok 3

Tento protokol bude ratifikovaný a nadobudne platnosť dňom uloženia poslednej ratifikačnej listiny vysokých zmluvných strán.

V Manile pätnásteho decembra tisícdeväťstoosemdesiatšedem.

Druhý protokol, ktorým sa mení a dopĺňa Zmluva o priateľstve a spolupráci v juhovýchodnej Ázii
Manila, Filipíny, 25. júla 1998

Vláda Brunejsko-darussalamského štátu

vláda Kambodžského kráľovstva

vláda Indonézskej republiky

vláda Laoskej ľudovodemokratickej republiky

vláda Malajzie

vláda Mjanmarska

vláda Filipínskej republiky

vláda Singapurskej republiky

vláda Thajského kráľovstva

vláda Vietnamskej socialistickej republiky

vláda Papuy-Novej Guiney,

ďalej len „vysoké zmluvné strany“,

ŽELAJÚC SI zabezpečiť, aby vhodným spôsobom dochádzalo k posilňovaniu spolupráce so všetkými mierumilovnými národmi v juhovýchodnej Ázii aj mimo nej, a najmä susednými štátmi v regióne juhovýchodnej Ázie,

VZHLADOM NA piaty odsek preambuly Zmluvy o priateľstve a spolupráci v juhovýchodnej Ázii, uzavretej v Denpasure, Bali, 24. februára 1976 (ďalej len „zmluva o priateľstve“), ktorý odkazuje na potrebu spolupráce so všetkými mierumilovnými národmi, tak v juhovýchodnej Ázii, ako aj mimo nej, pri šírení svetového mieru, stability a harmónie,

SA DOHODLI TAKTO:

Článok 1

Článok 18 tretí odsek zmluvy o priateľstve sa mení a dopĺňa takto:

„Štáty mimo juhovýchodnej Ázie môžu k zmluve pristúpiť na základe súhlasu všetkých štátov juhovýchodnej Ázie, ktorými sú: Brunejsko-darussalamský štát, Kambodžské kráľovstvo, Indonézska republika, Laoská ľudovodemokratická republika, Malajzia, Mjanmarsko, Filipínska republika, Singapurská republika, Thajské kráľovstvo a Vietnamská socialistická republika.“

Článok 2

Tento protokol bude ratifikovaný a nadobudne platnosť dňom uloženia poslednej ratifikačnej listiny vysokých zmluvných strán.

V Manile dvadsiateho piateho júla tisícdeväťstodevädiesiatosem.

Tretí protokol, ktorým sa mení Zmluva o priateľstve a spolupráci v juhovýchodnej Ázii
Hanoj, Vietnam, 23. júla 2010

Brunejsko-darussalamský štát

Kambodžské kráľovstvo

Indonézska republika

Laoská ľudovodemokratická republika

Malajzia

Mjanmarsko

Filipínska republika

Singapurská republika

Thajské kráľovstvo

Vietnamská socialistická republika

Austrálsky zväz

Bangladéšska ľudová republika

Čínska ľudová republika

Kórejská ľudovodemokratická republika

Francúzska republika

Indická republika

Japonsko

Mongolsko

Nový Zéland

Pakistanská islamská republika

Papua-Nová Guinea

Kórejská republika

Ruská federácia

Srílanská demokratická socialistická republika

Východotimorská demokratická republika

Turecká republika

Spojené štáty americké,

ďalej len „vysoké zmluvné strany“,

ŽELAJÚC SI zabezpečiť, aby vhodným spôsobom dochádzalo k posilňovaniu spolupráce so všetkými mierumilovnými národmi v juhovýchodnej Ázii aj mimo nej, a najmä susednými štátmi v regióne juhovýchodnej Ázie, ako aj s regionálnymi organizáciami, ktorých členmi sú výhradne suverénne štáty,

VZHLADOM NA piaty odsek preambuly Zmluvy o priateľstve a spolupráci v juhovýchodnej Ázii, uzavretej v Denpasare, Bali, 24. februára 1976 (ďalej len „zmluva o priateľstve“), ktorý odkazuje na potrebu spolupráce so všetkými mierumilovnými národmi, tak v juhovýchodnej Ázii, ako aj mimo nej, pri šírení svetového mieru, stability a harmónie,

SA DOHODLI TAKTO:

Článok 1

Článok 18 tretí odsek zmluvy o priateľstve sa mení a dopĺňa takto:

„Táto zmluva je otvorená pristúpeniu štátov ležiacich mimo juhovýchodnej Ázie a regionálnych organizácií, ktorých členmi sú výhradne suverénne štáty, na základe súhlasu všetkých štátov juhovýchodnej Ázie, ktorými sú: Brunejsko-darussalamský štát, Kambodžské kráľovstvo, Indonézska republika, Laoská ľudovodemokratická republika, Malajzia, Mjanmarsko, Filipínska republika, Singapurská republika, Thajské kráľovstvo a Vietnamská socialistická republika.“

Článok 2

Článok 14 druhý odsek zmluvy o priateľstve sa mení a dopĺňa takto:

„Tento článok sa však na vysoké zmluvné strany, ktoré pristúpili k zmluve, vzťahuje len v prípade, že príslušná vysoká zmluvná strana je priamo zapojená do sporu, ktorý je potrebné urovnať prostredníctvom postupov na regionálnej úrovni.“

Článok 3

Tento protokol bude ratifikovaný a nadobudne platnosť dňom uloženia poslednej ratifikačnej listiny vysokých zmluvných strán.

V Hanoji, Vietnam, dvadsiateho tretieho júla dvetisícdešať v jednom vyhotovení v anglickom jazyku.

Listina o pristúpení Európskej únie k Zmluve o priateľstve a spolupráci v juhovýchodnej Ázii

KEĎŽE Zmluva o priateľstve a spolupráci v juhovýchodnej Ázii bola podpísaná 24. februára 1976 na Bali v Indonézii a bola zmenená a doplnená prvým, druhým a tretím protokolom, ktorým sa mení Zmluva o priateľstve a spolupráci v juhovýchodnej Ázii, ktoré boli v tomto poradí podpísané 15. decembra 1987, 25. júla 1998 a 23. júla 2010,

KEĎŽE článok 18 tretí odsek tejto zmluvy v znení zmenenom a doplnenom článkom 1 tretieho protokolu ustanovuje, že táto zmluva je otvorená pristúpeniu štátov ležiacich mimo juhovýchodnej Ázie a regionálnych organizácií, ktorých členmi sú výhradne suverénne štáty, na základe súhlasu všetkých štátov juhovýchodnej Ázie, ktorými sú: Brunejsko-darussalamský štát, Kambodžské kráľovstvo, Indonézska republika, Laoská ľudovodemokratická republika, Malajzia, Mjanmarsko, Filipínska republika, Singapurská republika, Thajské kráľovstvo a Vietnamská socialistická republika,

KEĎŽE minister zahraničných vecí Fínska a člen Európskej komisie zodpovedný za vonkajšie vzťahy a európsku susedskú politiku podali žiadosť o pristúpenie Európskej únie k zmluve listom zo 7. decembra 2006,

KEĎŽE štáty juhovýchodnej Ázie dali súhlas na pristúpenie Európskej únie k zmluve,

Európska únia týmto pristupuje k Zmluve o priateľstve a spolupráci v juhovýchodnej Ázii s platnosťou odo dňa uloženia tejto listiny.

NA DÔKAZ TOHO svoj podpis k tejto listine o pristúpení pripojili [MENO].

V [miesto], [štát], [dátum] deň mesiaca [mesiac] roku dvetisíc [rok].

Za Európsku úniu
